Ч. 301. (472). Львів, Неділя дня 10 грудня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політичне, економічно-суспільне й літературне ґазета.

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В зайнятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано крім понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	4·— „
„ місяць	1·36 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границю:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руска ч. 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 60 сот., за стрічку, а в оповістках 80 сот., в редакційній части 1 К. Повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 10 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Кабінетова кріза в Анґлії.

За час війни Анґлія вже в-третє переходить кабінетову крізу. В р. 1915 по великій невдачі в Дарданелях і по горлицькім проломі виявилось, що тодішний ліберальний кабінет є невистарчаючий, тому то створено новий коаліційний, в склад якого війшли представителі всіх сторонництв, а передовсім консерватистів і робітників. Те нове тіло, хоть і як було отяжіле, все таки було символом солідарности всего народу у важких днях. Завдяки тій ідеї переведено в Анґлії закон в справі амуніції і закон про примусову військову службу. Та воно не вистарчило. Після недовгого тривких успіхів у Франції і Галичині вага знов перехилилась на сторону осередних держав.

Тому антант шукає знова нових кличів, — нових способів, — нових дорі, — а висловом того шукання є якраз теперішня кріза в Анґлії, на якої причини складають ся румунські невдачі, недомагане в справі поживи, безуспішна офензива над Сомою та ірляндська справа.

З уступленем Аскіта, приходить до керми Льойд Жорж, а його кабінет родить ся під кличем енерґії і рішучости.

В наслідок нової кризи, політика Анґлії не зміниться мабуть ні на волос. Та прояви всі які товаришили зміні кабінету, не є зовсім доказом свідомої певної себе сили, а радше є свідоцтвом подразненя так саме як постійне провоковане Греції або чванливі слова Трепова.

МИКОЛА ІЖАК.

Укр. Січовим Стрільцям!

Не знаю, чи найшов би на нашій бідній Україні одну людину, з котрої душі не вирвалиб думки, уста в зневірі чорній не говорилиб: за віщо?

Видала „Українська Парляментарна Репрезентація“ зазив до українського народу, до борби взивала, та знова питане: за віщо?

Воєнна Управа уживає всіх заходів для збільшеня Війська Січового, а в душі знова слова зневіри: за віщо?...

В кореткім може часі вилітати муть Синії Орлята,... в похід виступати муть стрілецькі ряди до борби, а в серцях своїх понесуть питаня: за віщо?... За віщо?...

Від синьих гір Карпат ішли Ви аж по Стрипу, а сліди Ваші кровю червонїли,... а там за Вами сотки могил виднїлись, „могил свіжих, непоросших“... І не жаль буде матері сина, не плакала любая дівчина,... бо син пішов за Україну битись, бо пішов єдиний своїх братів з кайдан визволяти!... А нині один другого питає? за віщо?... За волю України!...

Згадайте на слова Тих перших наших Героїв, що потаханчу ватру батьківської слави в наших серцях розвили. Згадайте Кобзаря, що імя України, любов до Неї в серцях байдужих воскресив!...

„Хай кат жене, а ви Україну любіть
За Неї сили до загину, а навіть душу по-
[ложіть“.

Оставив заповіт свій і Другий ґаїй наш Франко.

„Нарене мій, замучений, розбитий
Мов паралітик той на роздорожу,
Невже тобі на таблицях зелїзних
Записано в сусїдів бути гноєм,
Тяглом у поїздах їх бистроїздних?
Не вже тобі лиш не судилось діло
Щоб виявити Твоїх сил безмірність?
За дармо край твій весь политий
Кровю Твоїх борців?...
О ні!... Не самі сльози і зітханя
Тебі судилось! Вірю в силу духа
І в день воскресний Твойого повстаня!

Нехай та велика Віра Борців наших, віра в безсмертність України в серцях ваших палає, імя Її хай для вас молитвою стане. Не питайтесь, яку заплату знайдете за труди за море крови! Не знайте себе і цілу свою, — хай перед вами ясніє живий України образ!... Її понад Себе любіть,... „майте міць на Її землї святій бути достойними Її дітьми. Вірте!... бо не вірити в побіду нашої справи значить тільки, що в лютім кричати: весна не прийде!

МИКОЛА ГОДУБЯЦЬ.

Природа і мистецтво.

(Далї).

За те нинїшним цвітом процвило відроджене малярство в Еспанії і Нідерляндах.

В Еспанії виступає Діеґо Веляскез (1599—1660) більше всього знаменитий портретист та Естебан Мурільйо (1617—1682) творець цїлого ряду картин на тему „Непорочного Зачатя Богородиці“.

Представником Відродженя фляндрійського малярства є Павло Рубенс (1577—1640) а голяндського Франс Гальс (1580—1666) і великий серед найбільших Рембрандт ван Рін (1606—1669).

Мистецтво Голяндії XVII. ст., якого представником являєть ся Рембрандт, не має нїчого спільного з мистецтвом тогочасної Італії, яка після величавого підйому Ренесансу поринає в театральне-напушених формах Барокку. Тут вперве набажують ся малярі до житя без упередженя, без небажливої гумористики чи тенденції, як досї. Мистецтво іде в народ, іде на зустріч природї і в тому його заслуга.

XVIII. і XIX. ст. принесли з собою чимале імен, чимало нових творчих індівідуальностий, але до нинї стоїть розвиток малярства в дтадії „бурі і напору“ в нервні шукання нових серіг, нових творчих цїнностий і технїчних прийомів. Як і в будівництві, бачимо тут хвильоване від берега до берега. Раз заганяють ся творцї в новаторські крайности то знов повертають назад до грецьких клясиків (псевдокласицизм) то до середновіча (романтизм) до творців часів Ботічелія (Прерафаеліти) то знов кидають ся до ілюстрованя історії чи літератури абож поринають в абстрактах. Мимо творців тої міри, що Беклїн, Седжантіні, Міле, Лембах і другі, малярство наших днів не найшло ще свого представника, як приміром найшла його різьба. Творець, що обійме і зєднає в собі усі змагання епохи, щойно прийде.

XIII.

Основні твердженя, які подавали естетики як розвязку питаня умов і передпосилок мистецької творчости, можна звести в дві протилежні собі тези.

Одна з них виведена Теном, вважає артиста і його твір плодом їх середовища і часу, круга, яку проголошують визначні „релїґії індивідуальности“ ставлять творця і мистецтво поза межі всяких впливів.

В суті річи нема нї одної хочби як оригінальної індівідуальности, на якій би не відбили ся впливи часу, житєвих умов, матеріяльної і духової культури, але з другого боку кожна дійсно творча одиниця уміла сотворити свій світ, свій тип, своє „maximum“ творчої незалежности.

Гіполит Тен, ґеніяльний теоретик і знаток мистецтва не в одному помилив ся, нераз виходив із невірного заложеня, але його „фільософія мистецтва“ твір так глибоко і серіозно продуманий, будова його ідей і висновків така незвичайна і широка, що зараз нїхто, хто займаєть ся мистецтвом, не повинен полишити сього твору без уваги.

Ми спробуємо коротко зібрати його основні думки.

Мистецький твір по думці Тена не є нїчим відірваним. Картина, траґедія творять частину усієї творчости даного артиста. Усі твори даного артиста мають певні схожі черти, що свідчать про стиль творця. Коли він маляр — то є в його свій кольорит, свої улюблені типи, свої пози, композиція і т. д. до тої міри, що кожен знаток пізнає його твір зразу, хочби він не був підписаний.

Той самий знаток означить час повстаня твору. Він означить і „школу“ гурт, до якого даний артист належить, так як не буває артистів нї творців, якіб усе дали самі з себе, якиб творчість в них починала ся і в них самих находила досконале скінчене.

Прим. Шекспір здаєть ся нам астролїтом скинутим з неба, а глянемо близше, то побачимо цїлу плїяду менших і більших письменників, що писали драми в такомуж стилю, в такому дусї, як він. Се можна сказати і про Рубенса і про других велитнїв творчости, що висунувшись на сам перід, оставили в тїни усіх своїх сучасників і безпосередних попередників.

Щоби зрозуміти якийнебудь мистецький твір, артиста, чи школу, мусимо собі здати ясно справу із загального умового і обичаєвого розвитку часу, до якого вони належать.

(Далї буде).

Війна ще не скінчена і вислід не знаний. Тямте, що народ потрібувати ме ваших славних діл не лиш тепер, але і по війні!...

Тож в одну громаду скуті, станьмо всі тепер до борби за нашу будучність. „Бо не будемо мати иньших прав до житя крім сих — до яких самі доборемось, — зуміємо здобути, зберечи, задержати!

„Не сумнівайсь! Рокова йде година,
В розпуку чорну тільки не вдавай ся,
На кров поглянь і щиро сподівай ся,
Та кріпко вір, що встане Україна!“

(З перес. Ф. Б. за Г. Е.)

Речинець скликаня парляменту.

Віденські дневники доносять: В наслідок відрочення коронації на Угорщині, буде також імовірно скликане парляменту в Австрії відложене. Супроти того упадає можливість парляментарного полагодженя буджетової провізорії.

Новий режім на престолі і в правительстві, як пишуть „Nar. Listy“, звязаний з деякими приготовляючими працями, котрі потривають кілька тижнів. З огляду на те можливо, що буджетова провізорія на перший піврік 1917 р. не буде полагоджена на парляментарній дорозі. Сесія парляменту для відібраня цісарської присяги на конституцію збереть ся в половині січня.

Вільзон візваний до мирового посередництва.

До „Frankfurter Zeitung“ доносять з Нюйорку: Член парляменту Trevelyan звернув ся до президента Сполучених Держав з отвертим письмом, в котрім домагаєть ся, щоби президент Вільзон підняв ся мирового посередництва. Америка — на думку Trevelyan'a — повинна скликати нетральну конференцію в цїли промощеня дороги мирови, і о скілько се можливо, зробити в тім напрямі перший крок.

Світова війна.

Під вражінем здобутя Букарешту.

ХРИСТІЯНІЯ. Норвежська преса дає вислів надзвичайно глибокого враженя, яке зробив упадок Букарешту. Є се тяжкий удар моральний, матеріяльний і військовий, які завдане союзникам, а який годі буде направити.

АМСТЕРДАМ. Преса нечвірного порозуміня нерестала зменшувати поведженє осередних держав в Румунії і є приневолена признати, що вони добули велику добичу в збіжу, худобі і нафті. Анґлійська преса просто заявляє, що ся добича робить анґлійську бльокаду ілюзоричною. „Daily Mail“ з 27. листопада пише: Поведженє ворога дале вже йому богату низину румунську і нафтові поля, через що богато втратила сполучена і не досить рішучо ведена бльокада. Тепер можна Німців рішучо побити лише на заході.

БЕРНО. Stegemann пише в „Бунді“ Румуни полишили свою столицю в руках побідних осередних держав. Вони лишили в руках осередних держав найбільші жерела сили, — лишили Валещину і Балкан. Упадок Букарешту має необчислиме політичне значінє. Румунська армія стратила майже 40 проц. своєї сили і не може доповнити ся. Найважнійша річ, що в війні, котра прибрала характер голодової війни, осередні держави зискали один з найурожайнійших і найбогатших країв. Рівночасно скоротив ся боєвий фронт.

БЕРНО. „Berner Tagblatt“ містить інформацію під заголовком „Заспокоєнє в Парижи“. У ній читаємо: З приватної сторони дістали ми відомість, що серед населеня Парижа, а не менше і в французьких парляментарних кругах проявляєть ся напружений настрій. Зазначують, що згода між Бріяндом а Жофром сильно попсована. Франція стоїть перед міністеріяльним пересиленєм, або військовою диктатурою. На се можна заключати з часописних статей, в котрих заєдно пишуть ся про конечність одностайної військової управи. Дневники пишуть про потребу мудрої начальної голови. Сї відомости дістав дневник ще перед упадком Букарешту. Упадок Букарешту мусів се роздратоване в Парижи ще побільшити.

Добича в Румунії.

БЕРЛІН. „Nord. Allg. Ztg.“ пише: Після урядових румунських публікацій засеби збіжа, що знаходили ся в краю в липни 1916 виносили 1.660.000 тон, а саме 440.000 тон пшениці і пшеничної муки, 782.000 тон кукурудзи, 320.000 тон ячменю, а решта жита і вівса. Сьогорічні збори ледви перевисшають міру середних зборів. Вислід їх був такий: пшениці 1.800.000 тон, кукурудзи 1.600.000 тон, жита 50.000, вівса 300.000, ячменю 690.000, разом 4.400000 тон. В тих зборах области обсаджені доси осередними державами заступають округло дві третих частий.

Одного дня 38 кораблів.

БЕРЛІН. Наділений ріжними найвисшими ордерами поручник Штайнбрік затопив в часі останної їзди підводною лодкою протягом 11 днів 22 кораблї поємности 14.000 тон. З затоплених кораблів 11 везло вугле до Франції і Італії. Дня 6. падолиста осягнено найвисше число затоплених кораблів, бо затоплено того дня 38 кораблів.

Перед новою побідою.

СОФІЯ. Президент міністрів Радославов виголосив бесіду до шкільної молодіжи, що уладила овацію перед палатою міністерства. Радославов сказав: Погром Румунів вінчає діло пімсти за злочин, якого допустила ся Румунія в р. 1913. Наші побіди на всіх фронтах доказують про слушність справи осередних держав, до котрих ми прилучили ся.

Вкоротці будемо обходити торжественно день побіди на полудневім фронті.

Італійський парлямент в справі мира.

На сьогоднішнім засіданю італійської палати послів по заяві премієра висловив п. Феррі жаль, що так пізно отворено сесію парляменту і сказав, що не треба забувати, що в дійсности воєнне поводженє не є тільки по стороні нечвірного порозуміня. Мирова ініціятива так дуже пожадана, могла би вийти тільки від осередних держав.

П. Моділяні критикував правительство, заявляючи, що треба інформувати край про діяльність управи армії, про значінє льондонського трактату і про стан апровізації. Бесідник витикає недостачу запоруки для найжизненнійших інтересів Італії. Анґлія забирає Африку, Японія видирає Росії щораз то нові областні і політичні уступки в заміну за доставу оружа. Добра воля Росії не вистарчає на забезпеченє Полякам народних прав. Війна вибухла в наслідок історичних противенств між Німеччиною а Анґлією, а ціла Европа мусить тепер боротись в нескінченість о анґлійське кольоніяльне право. Крайна пора, щоби котранебудь сторона признала можність приняти евентуальні пропозиції мира.

Президент міністрів Беселї заявив, що правительство не думає обмежати дискусії, але мусить звернути увагу на те, що внесенє соціялістів кінчить ся цікавим бажанем, щоби від італійського правительства вийшла мирова ініціятива. Палата не може бажати собі передвчасного, непевного мира, не може також нічого зовсім відрубно постановити в справі мира. Виравді внесенє подиктоване дуже благородним наміренем, але палаті не вільно викликувати підозріня, що Італія не є в цілковитій згоді з союзниками. Зрештою голосоване над внесенєм не відповідало би духови, що панує в стрілецьких роках.

М. Моділяні: Прошу читати листи жовнярів!

Беселї кінчить заявою, що мир треба осягнути побідою. Просить, щоби палата внесенє соціялістів взяла під обради доперва за 6 місяців.

П. Тураті іменем внескодавців заявив, що вони задумують викликати серед союзників ясне і докладне означенє условин мира, щоби осередні держави могли з свого боку поробити мирові предложеня. На думку бесідника палата повинна ясно висказати свою думку про внесенє, котре є висловом почувань значної части населеня.

З російського звідомленя.

Дня 8. грудня.

Західний фронт: На полудневий схід від Поморян в околиці села Конюхи заатакували наші виздні сторожі ворожі сторожі передні і взяли бранців. Наші стежі довершили успішних вивідів над Бистрицею і в околиці села Старий Лисець.

В лїсистих Карпатах обсадили наші війська одно узгіре положене на 3 верстви на полудне від Яблоницї, але з приводу нагального огня ворожої артилерії мусїли його знов покинути.

Ріжні вісти.

ЛЮГАНО. Друкарський страйк в Італії покінчив ся.

ЛЮГАНО. З Атен доносять: Італійський посол був у короля Константина в справі полагодженя ріжниці між Грецією а почвірним порозумінєм на тій підставі, що Греція заявить, що не почуває ніякої ворожнечі супроти порозуміня.

Король признав поміркованє становисько італійської дипльоматії і заявив, що глибоко співболїє над подіями і бажає вдоволяючої угоди з почвірним порозумінєм.

Прокураторія грецька сконфіскувала в домах Венізелістів в Атенах 30.000 карабінів і богато амуніції.

Фінансові запомоги грошеві для потерпівших від війни.

Ц. к. намісництво — краєва централя для господарської відбудови краю поручила ц. к. старостам ще в р. 1915, щоби вони уділяли підмоги в готівці потерпівшим від війни. Підмоги мали уділяти головно попаленим на закупно найпотребнійшої одіжи, домашної обстанови (урядженя), господарських знарядів і т. п. найконечнійших річий. Розуміє ся само собою, що з сеї запомоги мали користати так рільники як і ремісники.

Докуди зрозуміля се припоручене намісництва так, що і з сеї запомоги можуть користати ремісники а не селяни і розділили запомогу головно між ремісників, а поминули майже зовсім селян. Сї запомоги уділяють старостства дальше а то до висоти 500 К, а коли заходить потреба висшої запомоги то староство має дати 500 К а що до надвишки предложити просьбу висшій інстанції.

В многих особенно спалених селах потратили селяни все що мали, одіж, запаси збіжа і паші, домашні урядженя і всї господарські знаряди. Нині не мають защо справити собі сих річий, без яких не в силі вони господарити.

Тому звертаємо увагу на фінансові запомоги, які староства мають їм уділяти. Просьби о запомоги треба вносити без стемпля до староства, а в просьбі подати коротку підставу, чому жадає ся запомоги і подати кілько і на що потрібно підмоги. О запомогу можна старати ся кілька разів. Часто повинно староство узглядняти просьбу о запомогу, хоч вже раз дало підмогу, коли хтось викаже, що уділена підмога не вистарчає на закупне і справленє господарських знарядів.

З сего фонду не може староство дати запомогу на виживленє родини і тому не треба подавати просьб о фінансову підмогу на виживленє.

Тимчасове польське правительство.

Дневник розпорядків ц. і к. ґенерального ґубернаторства в Люблині оголошує про тимчасову державну раду в Польськім Королївстві ось ще:

По найвисшому приказу Його Ціс. Вел. Цісаря Австрії і Апостольського Короля Угорщини та Його Ціс. Вел. німецького Цісаря заряджуєть ся отсе:

§ 1. До часу установленя державної Ради в Польськім Королївстві на основі виборів творить ся тимчасову державну Раду з осідком у Варшаві. Та державна Рада складаєть ся з 25 членів, які обзнакомлені з бажаньми інтере-

сами народу і силою свого становища є покликані до представництва всїх земель і всїх кругів суспільних в области ґенерал-ґубернаторств. Пятьнайцять членів буде покликаних з німецької, десять з австро-угорської адмінїстраційної области.

§ 2. Члени тої державної Ради є покликані на основі найвисшого приказу Його Ціс. Вел. Цїсаря Австрії і Апостольського Короля Угорщини та Його Ціс. Вел. німецького Цїсаря спільним рескриптом обох ґенерал-ґубернаторів.

§ 3. Кождий з ґенерал-ґубернаторів висилає до державної Ради одного правительственного комісаря і двох його заступників. Кождий ґенерал-ґубернатор може в цїли одержаня заяв або уділеня пояснень висилати після потреби иньших ще представників на засїданя державної Ради. Правительственні комісарі і иньші представники мусять бути вислухані кождої хвилї.

§ 4. Державна Рада збере ть ся вперше на запрошене обох правительственних комісарів і вибере споміж себе абсолютною більшостю голосів предсїдателя і його заступника. Предсїдателеви прислугує право коронного маршалка.

§ 5. Дальші засїданя державної Ради скликає коронний маршал. Засїдане мусить відбути ся, коли того жадає один з правительственних комісарів, або більшість членів державної Ради.

§ 6. Державна Рада рішає про свій реґулямін і вибирає виконуючий видїл. Державна Рада урядує в польській мові. Орґани окупаційних властий мають титул уживати німецької мови.

7. У всїх законодатних справах, в яких обі управи с[illegible]ьно, або одна з них зверне ть ся до державної Р[illegible]и, має державна Рада видати свою опінію. Державна Рада є покликана до співдїяльности при твореню дальших державних інституцій в Польськім Королївстві. В тій цїли має державна Рада: а) виробити предложеня розпорядків, що мають установити спільне представництво частий Польського Королївства, якими завідує австро-угорська Монархія і Німеччина; б) приготовити уладжене польської державної адмінїстрації. До того має державна Рада: 1) предкладати з власної ініціятиви внесеня і проєкти в краєвих справах, 2) в твореню польського війська співдїлати з начальним військовим командантом союзних держав, якому поручене те завдане, 3) рішати про постанови в справі усуненя воєнних шкід і господарської відбудови краю, а потрібні на те грошеві засоби зискувати з кредитів, даних їй до розпорядимости обома Управами, або добути їх установленем додатків до безпосередних податків або затягненем позичок. — Ухвали рішені по думцї точки 3. по висловленю згоди на неї тою Управою, до якої области вони відносять ся, мають бути тою ж Управою введені в житє дорогою розпорядку.

§ 8. Отсей розпорядок має обовязуючу силу з днем оповіщеня.

НОВИНКИ.

— **Церковна музика.** В Успенській церкві (ул. Руська). Хор Ставропигійського Інститута під упр. Т. Вовчака відспіває в недїлю 10. грудня 1916 р. Службу Божу. Твори Вербицького, Давидова і Січинського.

— **Відзначене Українця.** Піонїр Антін Хомїцький зі Слобідки к. Стрия, зістав відзначений другий раз срібною медалию хоробрости, на італійськім фронтї.

— **Кредит для осіб свобідних звань.** Ц. к. міністерство скарбу затвердило вже основи, на підставі яких галицьке воєнне кредитове заведене приступить до уділюваня кредитів особам, що належать до т. зв. свобідних звань.

З кредиту будуть могли користати особи з академічним образованем, що не позіставючи в жаднім прилюднім чи приватнім відношеню, удержують ся виключно зі здобутків своєї умової працї, як на пр., адвокати, нотарі, лікарі свобідно практикуючі, цивільні техніки, приватні учителї, артисти і т. д.

Близших інформацій уділить І. Департамент Маґістрату і дотичні орґанїзації по званю.

— **З нагоди Різдва.** Намістник Галичини звернув ся з покликом до населеня, щоби на Різдво місто святочних дарунків, складати жертви на теплу одіж для вбогої дітвори в нашім краю, а місто „ялинки“ купити образ Покійного Цїсаря в окруженю внуків. Дохід з розпродажі тих образів буде обернений теж на бідні діти.

— **Проти здирства.** В послїдних днях бувало так, що в реставраціях і каварнях продавали більше папіросів і циґар, чим в самих трафіках. Очевидно діяло ся се з великою кривдою для населеня. Передовсім кельнери викуповували весь тютюн у трафіках, а опісля самі продавали папіроси по неймовірно високій цїнї. Ще більші обманства діялись з німецькими папіросами і циґарами, які продавано в-троє або й в-четверо дороже. Міністерство скарбу заборонило отже продавати тютюнові вироби в тих реставраціях і каварнях, що не мають ліценції на трафіку.

— **В справі плачена податків.** Ц. к. адміністрація податків оповіщує: На підставі рескрипту ц. к. гал. краєв. дирекції скарбу з дня 30. жовтня 1916 р. ч. 85.891/16 ц. к. адміністрація податків (бюро екзекуційне) пригадує податникам, котрі є в можности сплатити свої податки, належитости і иньші публичні данини, що супроти виїмкового теперішнього положеня держави повинні безпроволочно сповнити сей горожанський обовязок.

Ті, котрі сповнять сей публичний обовязок, забезпечать також своє господарське становисько на будучність, бо не допускаючи до зросту залеглости з довшого часу, поминуть екзекуційних кроків, які впрочім пізнїйше мусїли би бути підняті, а могли би нарушити навіть їх основне майно. При тих сплатах осягнуть понад те ту користь, що о скільки будуть чинені без підняття екзекуційних кроків, при податках, належитостях правних і стемпелевих не буде побирати ся відсоток проволоки а екзекуційні належитости наросли при попередних екзекуційних кроках буде значно обнижатись, а евентуально навіть взагалї опускатись. При тім звертає ся увагу, що при сплатах доконаних по піднятю загальної екзекуції не буде побиратись відсоток проволоки лише за час, в якім уряд податковий в наслідок воєнних подій не урядував в своїм первіснім осїдку.

— **Російський цивільний бранець засуджений на смерть.** Перед надзвичайним воєнним судом в Свидници на Шлеську відповідав російський цивільний бранець Ґустав Мілер за намагане убійство. Мілер дня 4. падолиста с. р. в вязници в Вальденбурзї, де відсиджував кару, напав на дозорця Ольбріхта і побив його так тяжко, що той на другий день помер. По доверщеню сього діла Мілер виломав ся з вязниці, але його на другий день спіймано. Воєнний суд засудив його на смерть.

— **Загальна амнестія в Австрії.** Як доносить одна угорська часопись з певного жерела, буде в найблизших днях оголошена в урядовім дневнику далеко йдуча амнестія. Відповідно рішене монарха вже видане.

— **Пята часть румунської армії в неволи.** В Добруджі полонено 412 офіцирів, 36.100 мужви, 119 армат, 74 скорострілів. В Самигороді 134 офіцирів, 34.300 мужви, 134 армат і 112 скорострілів. На Волощині 228 офіцирів, 37.509 мужви і 195 армат. Разом 774 офіцирів, 107.900 мужви, 448 армат і 186 скорострілів. Добича росте дальше. Досі, більше вже як одна пята часть румунської армії находить ся в неволи.

— **З нашого театру.** Богато недомагань витолковуємо собі нинї тим дивним страшним словом: війна. Все таки повинні ми мати певні границї до яких можемо посунутись приміняючи його.

Маю на думці наш український театр. Нині вже годї управі театру нарікати на брак хати. Треба признати, що як на наші початки, хата несогірша. Ще у нас всїх в тямцї слова п. радника Кокача висказані на інавґураційнім концертї дому тов. Лисенка, якими від комітету віддав народови сесю хату на святиню штуки. Ледви минуло кілька місяців, а вже її профанують і хто, таки самі свої!! Сего понедїлка (4. XII.) заглянув я до українського театру на „За двома заяцями“. Ідучи до театру мав я як найкрасшу волю дивити ся на усе дуже оптимістично і неодно вителкувати собі тим: „війна“. Та дарма, з початку почали зі сцени падати епітети зза рогачки, що будили несмак і наводили сум на душу, які ми ще бідні духово!? Та в міру того, як декотрі артисти впадали в екстазу, зачали сипати двозначники порваючи за собою і свої товаришки. Зачалось представлене на добре. Тепер зі збільшеною відвагою, кидано публицї в лице епітети і тривіяльні вискази і вже не завивано в бавовну, а таки попросту, як на долонї. Я закаменїв; чи се святиня штуки? — питаю ся себе. Розглядаю ся і стрічаю ся зі суворими і поважними обличами-погрудями наших жреців штуки. Я стрепенув ся, нї се не кольосеум, нї кабарет, нї...; се наш, свій рідний, кровавим трудом здобутий театр, наша колишня гордість. Сумно! — Де приличність і почуте відвічальности? — **Іларіон Левицький.**

ОПОВІСТКИ.

Недїля, дня 10. грудня 1916.

Нинї: 10. грудня гр.-кат. Якова, римо-кат. М. Б. Л.

Завтра: 11. грудня гр.-кат. Стефана, римо-кат. Дамазія.

○ **На будову української ґімназії в Яворові** зложили: Каса Задаткова в Яворові 500 К, А. Саварин 10 К, Вп. Міщишин 40 К, Плакса 10 К, Ліщинський 50 К. Зокрема прислав Вп. През. Др. К. Левицький на удержане ґімназії 1000 К.

○ **Український Народний театр „Бесїда“.** Саля товариства ім. Лисенка при ул. Шашкевича ч. 5.

В недїлю, дня 10. грудня 1916 Бенефіс панї К. Пилипенко „Панна Штукарка“ комедія в 3 дїях Володського.

Початок о год. 7.

Білети можна скорше набути в „Народній Торговлї“.

Послїдні вісти.

ЛЬОНДОН. (Ткб.) Зачувати, що утворене кабінету Льойда Жоржа є так, якби довершене. Правдоподібно увійдуть до кабінету отсї личности:

Бонар Ляв, канцлер скарбу, Едісон, мін. амуніції, Бальфур, мін. заграничних справ, льорд Дерби, мінїстер війни і управитель правлїня в палатї льордів, Гендерсон, мінїстер працї, що засїдає так само в воєнній радї, Барлєє, мінїстер емеритур, льорд Роберт Сесіль, підсекретар стану для заграничних справ.

ФРАНКФУРТ. (Ткб.) Справоздавець дневника „Frankfurter Zeitung“ довідує ся з Царгороду, що держави порозуміня остаточно згодили ся що до сего, аби на случай, як зміна на грецькім престолї на їх думку покаже ся конечною, проголосити королем Петра, найстаршого сина Юрія. Тому, що він має щойно 9 літ, то в часї його малолїтности був би реґентом Венізельос. Князь Юрій, який оженив ся з дочкою Роланда Бонапарта, перебуває від довшого часу в Парижи. Його присутність в Атенах була небажана.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 9. грудня 1916.

На східнім фронтї.

Фронт маршалка пільного Макензена:

Ворог знаходить ся перед дунайською армією і правим крилом армії Фалькенгайна в певнім відворотї. Румунські сили, що старали ся получитись від сторони гір з уступаючою румунською армією, цілковите знищено.

Добича сеї ґрупи військ від дня 1 с. м. виносить понад 70.000 бранців, 184 армат, 120 скорострілів і незчисленну скількість воєнного матеріялу.

Фронт ґенерала полковника арх. Йосифа:

В долинї ріки Тротос і між Кірлїбабою а долиною Бистриці заатакував вчора ворог знов значними силами наші становиска, але з виїмком деяких місцевих успіхів, наступи його остали безуспішні

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

На полудне від Припетї не було жадних подій.

На італійськім і півд.-східнім фронтї.

Положене незмінене.

Заступник шефа Ґенерального штабу
пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронті.

Фронт пільного маршалка баварського наслідн. престола Руперехта:

В области Соми часами арматня борба була нагальна. Сильні стежі, що ночию йшли проти наших становиск під Le Transloy, відперто огнем а по части зблизка. Певне число Австралійців дістало ся при тім в наші руки.

На східнім фронті.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

На північ від озера Нарач в просмику Скори по огневім приготованю кілька російських компаній безуспішно заатакувало наші становиска.

Фронт ґенерала полковника арх. Йосифа:

Між Кірлібабою а долиною Бистриці Росіяни робили вчера сильні наступи. Переважно зломили ми їх огнем, при чім ворог потерпів значні втрати. Терен, котрий ми втратили на північ від Дорнаватри, атакуючий ворог дорого переплатив. Також в наступах на полудне від долини Тротос, котрі в головній части, скінчились нічим, Росіяни помимо зужитя значних сил, здобули тільки малий місцевий успіх.

Фронт маршалка пільного Макензена.

Ліве крило IX. армії знесло румунські дивізії, котрі старали ся пробити ся з провалу на північний схід від Шінай до полудневого еходу. Кілька тисяч жовнярів взято в полон. Здобуто богато армат. Перед правим крилом армії і перед армією дунайською, що скоро пре вперед, ворог знаходить ся в певнім відвороті.

Від 1. с. м. втратили Румуни на річ обох армій — о скільки на разі поверховне очищене поля борб в околицях Букарешту показало — понад 70.000 мужви, 184 армат і 120 скорострілів. Сі числа позволять заключати про значіне успіхів союзних військ і показують, до якого степеня румунське війська здезорґанізоване. Втрати Румунів в убитих і ранених відповідають числу бранців. Добича воєнних знарядів і иньшого матеріялу є непрегляднa.

Фронт македонський:

Становиска на узгірях на північ від Монастира і на північний схід від Паральове були під сильним арматним огнем, по котрім прийшло до наступів коло Черни. Наступи легко відперто. На схід від горішної части озера Тагінос передна сторож болгарська відперла анґлійську компанію.

Верхний ґенеральний квартирмайстер Людендорф.

Посилайте жертви на

ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ

Львів, „Диґістер“ ч. кн. щ. 9.888.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Дентистичне заведенє

Д-ра Олександра Бирейського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виконуване зубів без болю і наркоїзоване.

Штучні зуби з каучуку і золоті.

Українська Січевих Стрільців робота нижше за цени.

Зголошуватя належить ся у заведенє Нас.

Всїх наук лїкарських

Д-р Сильвестер Дрималик

ординуючий лїкар „Народної лїчницї“ і Захисту для воєнних сиріт у Львові.

Мешкає при улици Сикстуській ч. 50. партер.

Хорих „принимає щоденно від 10—12 перед пол. і від 3—5 по полудни. 1—7

Оголошеня.

АРТИСТИЧНЕ

ЗАВЕДЕНЄ РИТІВНИЧЕ

найдешевша фабрика каучукових стампель

Д. ВАЙСА

у Львові вул. Сикстуська ч. 13.

виконує гадно всї ритівничі роботи з металю, лиї і пресовині.

Таблиці і шильди литі в ріжних металях, адреси до мапи і на двері, надгробні таблиці, назви вулиць і числа на доми.

Всї замовленя виконує ся в найкоротшім часї.

Вже вийшов

Календар „Просвіти“

на рік

1917

і продає ся тільки за готівку по цїнї 2 кор. 50 сот., (для членів, що зложили вкладку лише 2 кор.). На порто звичайно належить долучати 30 сот., рекомендоване 55 сот.

Календарна часть обнимає LII. стор., література п. з. „На переломі“ 240 стор. Всї статї оригінальні і актуальні. 140 ілюстрацій (з того 7 великих), оригінальна окладинка окрашають Календар. В коміс не дає ся; за посліплатою не висилає ся. Замовленя і гроші слати на адресу:

Канцелярія Товариства „Просвіта“ — Львів, Ринок ч. 10.

Красний

Союз Кредитовий

приймає зголошеня і вплати на

V. Австрійську воєнну позичку

під оригінальними услівями і уділяє всяких інформацій.

Купуйте і замовляйте!

Календарець „РУСАЛКА“

:: Цїна: штука 80 сот. (почт. 35 сот.) ::

10	штук з почт. оплатою		К	3·—
25	„	„	„	7·20
50	„	„	„	13.50
100	„	„	„	25·80

Від 25—100 шт. поручене (рекомендовано)

Печатаєть ся відрізний дешевий :: :: календар на 1917 р. :: ::

Замовленя приймає:

А. ОКПИШ, Львів, Кадецка ч. 4.

:: :: Календарець на 1917 р. „РУСАЛКА“ :: ::

:: :: За готівку з гори, бо на побор- :: :: ним почта не приймає. :: ::

Славнозвісна робітня суконь і дамських костюмів

Марії Волянської-Павлюк

Засмотрена в найновійші моденї і додатки, тепер з Відня привезені і найлїпші фахові сили робочі, поручаєсь як і дотеперь Вп. Паням. 2—4

„КАРПАТІЯ“

Товариство взаїмних обезпечень на житє і ренти у Львові

подає до відома своїх членів, що в цїли улекшеня підписаня V. воєнної позички, дає позички на поліси під дуже корисними услівями, а саме:

1) Чекають лише 5% відсотків,

2) Не чекають жадних належитостий, дає отже усякі можливі улекшеня.

Позичку воєнну належить підписувати через Товариство.

Зголошеня просить ся слати на адресу:

Дирекція „Карпатії“

Товариства взаїмних обезпечень на житє і ренти у Львові, ул. Руська ч. 18.

Отсим подаємо по мисли §§. 15 і 21 нашого устава до відома П. Т. наших вкладників, що з днем 1. січня 1917 знижуємо відсоткову стопу від вкладок на 4 процент — з тим що на дальше як і перед тим рентовий податок помимо державної підвишки будемо оплачувати з власних фондів.

Дирекція „Руської Щадниці в Перемишли“.

При полагоджуваню закупів просимо покликувати ся на „Українське Слово“.

Видає і відповідає за ред.: Др Сильв. Дрималик. Друкарня А. Гольдшана, Львів, ул. Сикстуська 19.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA KUL